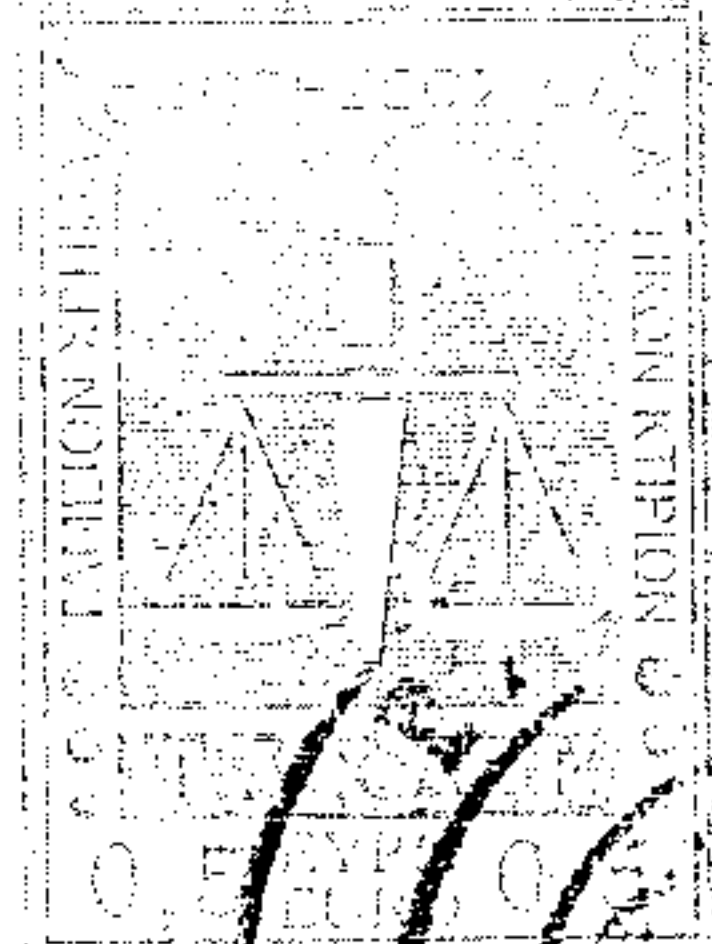

~~ΕΚΚΛΟΥΣΤΟ~~
ΕΚΚΛΟΥΣΤΟ
ΤΗΝ 25/5/2011 & ΩΡΑ 5...
Ο ΔΙΚ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝ. ΠΑΝΤΗΣ
Χαρ. Τρικούπη 7, Αθήνα 10678
Τηλ. 210 3817063 - 210 3822361

(Handwritten signature)

ΑΡΙΘΜΟΣ 164 / 2011
ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 4ο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ηλέκτρα Παλούκη Πρόεδρο Εφετών, Καλλιόπη Πανά - Εισηγήτρια, Ευαγγελία Θεοδωρακοπούλου Εφέτες και από τη Γραμματέα Παναγιώτα Τόλκα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Μαΐου 2010 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: Ευθυμίου ΠΕΡΣΙΔΗ του Κοσμά, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής, τον οποίο εκπροσώπησε στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Βασίλης Γιαννόπουλος, ο οποίος ανακάλεσε τη δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του ΚΠολΔ.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: Παναγιώτη ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ του Μηνά κατοίκου Αθηνών, τον οποίο εκπροσώπησε στο ακροατήριο, με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ., η πληρεξούσια δικηγόρος του Δροσιά Μπάκου.

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος με την από 13 Απριλίου 2006 αγωγή του προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 72039/3771/2006, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ.5476/2008 οριστική απόφαση ,με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε ο εκκαλών με την από 30/1/2009 έφεσή του προς το Δικαστήριο τούτο που έχει κατατεθεί με αριθμό 891/2009.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη από 30/1/2009 (αριθμ. καταθ. 891/2009) έφεση κατά της υπ' αριθμ. 5476/2008 /08 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές (αρθ. 681 Δ'ΚΠολΔ και της παρ.4 εδ. α' του άρθρ. μόνου ν.

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

1178/1981), που εφαρμόζονται αναλόγως και επί προσβολών της προσωπικότητας που συντελούνται στο διαδίκτυο μέσω ηλεκτρονικών ιστοσελίδων που λειτουργούν ως διεθνές μέσο μετακίνησης πληροφοριών (ΕΑ 8962/2006 Ελ. Δικ/νη 2007 1515-1516), έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα άρθρα 495 παρ.1 και 2, 496, 498, 499, 511, 513 παρ.1 στοιχ. β', 516 παρ.1, 520 παρ.1, 681 Δ και 5 ΚΠολΔ, αφού η εκκαλουμένη επιδόθηκε στις 15/1/2009, όπως προκύπτει από την σχετική επισημείωση του δικαστικού επιμελητή Αθηνών Γεώργιου Πάντη στο προσκομιζόμενο με επίκληση αντίγραφο της εκκαλουμένης και η έφεση κατατέθηκε στις 30/1/2009 στην γραμματεία του άνω Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου. Επομένως πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρ. 532, 533 παρ.1, 681 Δ' παρ.1 και 674 παρ.2 ΚΠολΔ).

Με την από 13/4/2006 (αριθ. καταθ. 3771/2006) αγωγή, επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση, ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος ισχυρίστηκε, κατ' εκτίμηση του δικογράφου του, ότι ο εναγόμενος, που είναι κάτοχος των αναφερομένων στην αγωγή ιστοσελίδων, δημοσίευσε, κατά τις αναφερόμενες στην

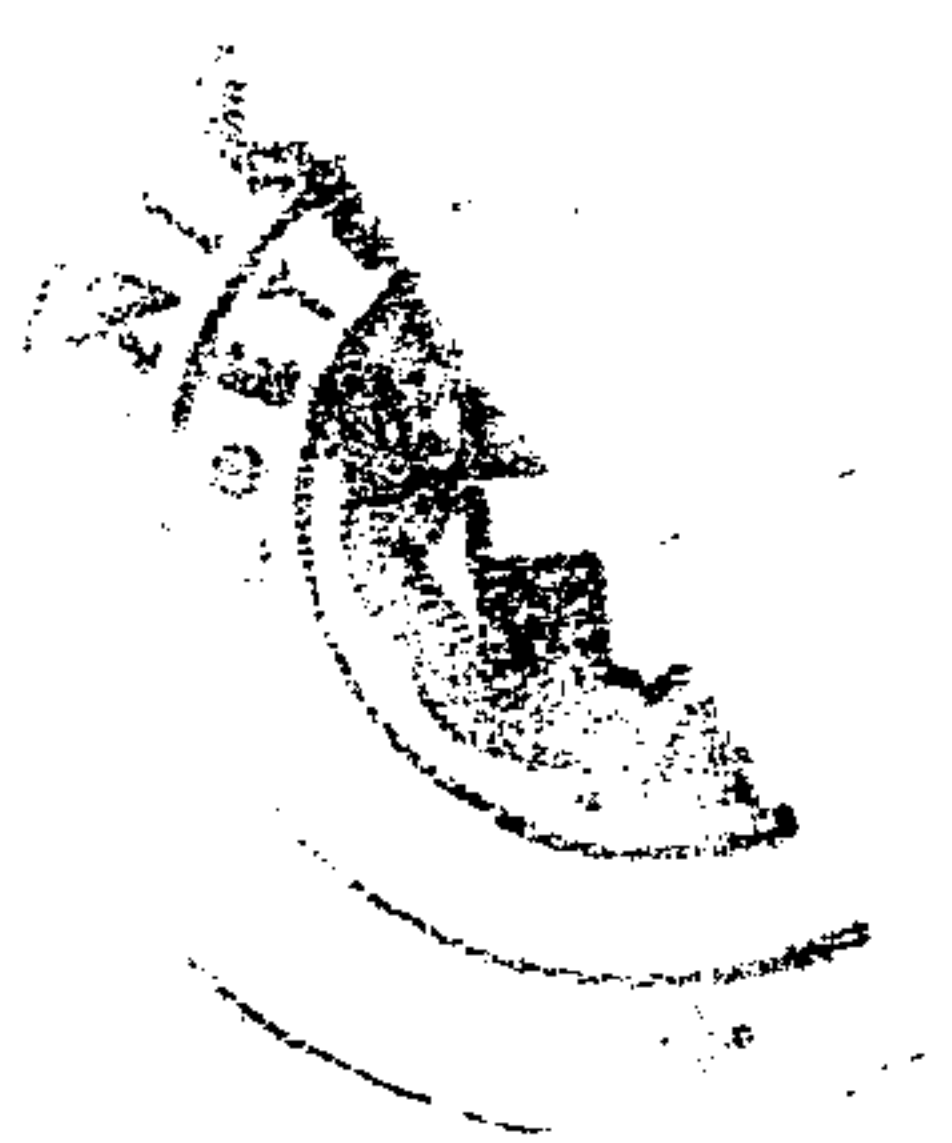
αγωγή ημερομηνίες, τα αναφερόμενα στην αγωγή άρθρα, τα οποία πλήττουν την προσωπική και επαγγελματική τιμή και υπόληψη του, καθόσον σ' αυτά δημοσιεύεται η φωτογραφία του χωρίς την έγκρισή του, ενώ διαλαμβάνονται και οι αναφερόμενοι στην αγωγή ψευδείς συκοφαντικοί και υβριστικοί ισχυρισμοί, με τους οποίους τον παρουσιάζει ως απατεώνα, κομπογιαννίτη και πλαστογράφο, ο δε εναγόμενος, ο οποίος γνώριζε ότι τα ανωτέρω δημοσιεύματα είναι αναληθή, αποσκοπώντας στην ηθική και επαγγελματική εξόντωσή του, με σκοπό να βλάψει την τιμή και την υπόληψή του, δημοσίευσε και διέδωσε τα ανωτέρω σε μεγάλο, μη δυνάμενο να προσδιοριστεί αριθμό χρηστών του διαδικτύου. Μετά δε από παραδεκτό περιορισμό του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής του σε αναγνωριστικό, που έγινε με δήλωση του πληρεξουσίου του δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου εκείνου, αλλά και με τις προτάσεις (άρθρ. 223, 294 εδ. α', 295 § 1 και 297 ΚΠολΔ) ζητούσε ν' απαγορευθεί στον εναγόμενο να προσβάλλει στο μέλλον την προσωπικότητά του με δημοσιεύματα του ίδιου ή ανάλογου περιεχομένου στους ανωτέρω ή άλλους δικτυακούς τόπους, ή σε οποιοδήποτε έντυπο ηλεκτρονικό ή μη, ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο να απαγορευθεί στο μέλλον στον εναγόμενο οποιαδήποτε χρησιμοποίηση, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό του

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

ονόματός του, της φωτογραφίας του, στοιχείων της προσωπικής και επαγγελματικής του κατάστασης, του βιογραφικού του και εν γένει της προσωπικής του κατάστασης σε δημοσιεύματα στους ανωτέρω ή άλλους δικτυακούς τόπους, ή σε οποιοδήποτε έντυπο, ηλεκτρονικό ή μη, ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος οφείλει να του καταβάλει το ποσό των 300.000 ΕΥΡΩ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του λόγω της προσβολής της προσωπικότητάς του, επιφυλασσόμενη για ποσό 50 ΕΥΡΩ, το οποίο προτίθεται να ζητήσει ως πολιτική αγωγή ενώπιον των ποινικών Δικαστηρίων, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, ως την εξόφληση του, να απειληθεί σε βάρος του εναγομένου για κάθε παράβαση της εκδοθησομένης απόφασης προσωπική κράτηση ενός έτους και χρηματική ποινή 3000 ΕΥΡΩ, να διαταχθεί ο εναγόμενος να δημοσιεύσει στους ως άνω αναφερόμενους τόπους (διαδικτυακούς) την απόφαση που θα εκδοθεί.

Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση, που αφού την έκρινε ορθά ορισμένη, αφού αυτή περιέχει όλα τα αναγκαία για την νομική της θεμελίωση πραγματικά περιστατικά, όπως εκτίθενται

ανωτέρω, απορριπτομένου ως αβασίμου του πρώτου λόγου έφεσης του εκκαλούντος, ακολούθως την έκρινε νόμιμη μόνο ως προς το αίτημα της έντοκης αναγνώρισης της χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης, ενώ τα λοιπά αιτήματα τα απέρριψε ως μη νόμιμα, την έκανε δε μερικά δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη.

Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ήδη ο εναγόμενος με την κρινόμενη έφεσή του, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν και ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την εξαφάνισή της, ώστε ν' απορριφθεί στο σύνολό της η αγωγή, ενώ δεν βάλλεται αυτή ως προς τα απορριφθέντα αιτήματα της.

Κατά το άρθρο 14 παρ.1 του Συντάγματος, καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου τους ισχυρισμούς του, τηρώντας τους νόμους του Κράτους. Κατά δε το άρθρο 10 παρ.1 εδ. α' και β' της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (κυρ. ν. 53/1974), "Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν εκφράσεως. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει την ελευθερίαν γνώμης ως και την ελευθερίαν λήψεως ή μεταδόσεως πληροφοριών ή ιδεών, άνευ επεμβάσεως των δημοσίων αρχών και

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

ασχέτως συνόρων". Περαιτέρω, κατά μεν το άρθρο 57 ΑΚ, "όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον...Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται", κατά δε το άρθρο 59 του ίδιου Κώδικα "στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οποιοδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις". Από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει ότι, επί προσβολής της προσωπικότητας και εφόσον αυτή είναι παράνομη, ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης, καθώς και για τη χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης, εκείνου που έχει προσβληθεί, ο νόμος απαιτεί η προσβολή να είναι παράνομη και υπαίτια. Εξάλλου, κατά το άρθρο 914 ΑΚ, "όποιος ζημιώσει άλλον

παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει", κατά το άρθρο 920 ΑΚ, "όποιος, γνωρίζοντας ή υπαίτια αγνοώντας, υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει την υποχρέωση να τον αποζημιώσει", ενώ κατά το άρθρο 932 του ίδιου Κώδικα, "σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του". Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 920 ΑΚ, προϋποθέσεις για την εφαρμογή της είναι: α) Υποστήριξη ή διάδοση αναληθών ειδήσεων, η οποία μπορεί να γίνει με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο. Υποστήριξη είναι ο ισχυρισμός των ειδήσεων μπροστά σε τρίτους με επιχειρήματα υπέρ της αληθείας τους, ενώ διάδοση είναι η απλή ανακοίνωση (κοινολόγηση) των ειδήσεων που άλλος έχει υποστηρίξει. Ως ειδήσεις νοούνται οι πληροφορίες που αναφέρονται σε οποιαδήποτε περιστατικά, σχέσεις ή καταστάσεις, οι οποίες εκθέτουν σε κίνδυνο, κατά το χρόνο της υποστήριξης ή διάδοσης, ένα από τα περιοριστικώς αναφερόμενα στην πιο πάνω διάταξη αγαθά, ήτοι την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον του θιγομένου. Οι

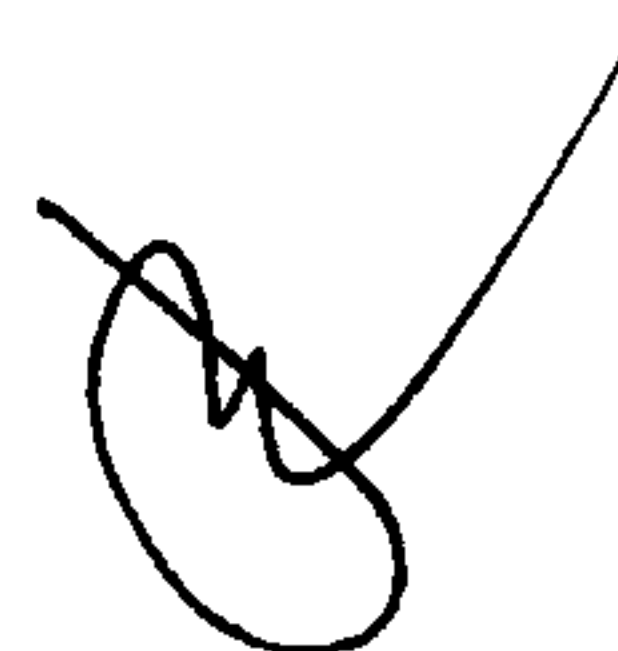
Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

υποστηριζόμενες δε ή διαδιδόμενες ειδήσεις πρέπει να είναι σαφείς και συγκεκριμένες, να αναφέρονται δηλαδή σε ορισμένα γεγονότα, διότι αόριστες υπόνοιες, χωρίς αναφορά σε ορισμένα γεγονότα, δεν αποτελούν "ειδήσεις". Επιπλέον οι ειδήσεις αυτές πρέπει να είναι και αναληθείς, δηλαδή ή να μην αληθεύει εξολοκλήρου το σχετικό γεγονός ή να παρουσιάζεται παραποιημένο. Αν το γεγονός αυτό αληθεύει, δεν γεννάται ευθύνη από την προαναφερόμενη διάταξη, αλλά ενδεχομένως από εκείνη του άρθρου 919 ΑΚ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του, β) Γνώση ή υπαίτια άγνοια της αναλήθειας των υποστηριζόμενων ή διαδιδόμενων ειδήσεων. Πρέπει δηλαδή, αυτός που υποστηρίζει ή διαδίδει τις αναληθείς ειδήσεις να γνωρίζει ή υπαιτίως (δηλαδή από αμέλεια) να αγνοεί την αναλήθεια αυτών. Διαφορετικά, ευθύνη από την παραπάνω διάταξη δεν τον βαρύνει. γ) Οι υποστηριζόμενες ή διαδιδόμενες αναληθείς ειδήσεις να εκθέτουν αιτιωδώς και πραγματικά σε κίνδυνο ένα από τα προαναφερόμενα αγαθά του θιγομένου, χωρίς να αρκεί η διαπίστωση ότι αυτές είναι αφηρημένα ικανές να εκθέσουν τα αγαθά αυτά σε κίνδυνο και δ) ύπαρξη ζημίας (περιουσιακής), αιτιωδώς προκαλούμενης από την έκθεση σε κίνδυνο ενός από τα παραπάνω αγαθά.

Επιπλέον ο παθών, εκτός από την αποζημίωση, με βάση την αδικπραξία του άρθρου 920 ΑΚ, δικαιούται και χρηματική ικανοποίηση, για την ηθική βλάβη που υπέστη από τις αναληθείς ειδήσεις. Περαιτέρω, σύμφωνα με την ΠΚ 361 παρ.1 "όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της δυσφήμισης (άρθρα 362 και 363), προσβάλλει την τιμή άλλου με λόγο ή με έργο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, τιμωρείται...", με την ΠΚ 362 "όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του τιμωρείται.. "και με την ΠΚ 363 "αν στην περίπτωση του άρθρου 362, το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται..." Ειδικότερα από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ προκύπτει, ότι για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισεως απαιτείται α) ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένου προσώπου, β) το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου αυτού προσώπου και γ) να είναι ψευδές και υπαίτιος να γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχόμενη ή εξ ίδιας πεποιθήσεως ή γνώμης ή εκ μεταδόσεως από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα διάδοση υφίσταται, όπως ήδη έχει προεκτεθεί, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

ανακοινώσεως. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Ο νόμος θεωρεί ως προστατευόμενο αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσεως, ακόμη δε και χαρακτηρισμούς, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά την ΠΚ 361.

Εξάλλου κατά το άρθρο 367 παρ.1 περ. α' και δ' ΠΚ το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας, ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος, ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Η τελευταία αυτή διάταξη (ΠΚ 367) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της ΠΚ 367 παρ.2) αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περιπτώσεως του άρθρου 367 παρ.1 του ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό, καταλυτικό της αγωγής του πρόσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσεως του παρανόμου της προσβολής. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κ.λ.π. και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωσή του προς

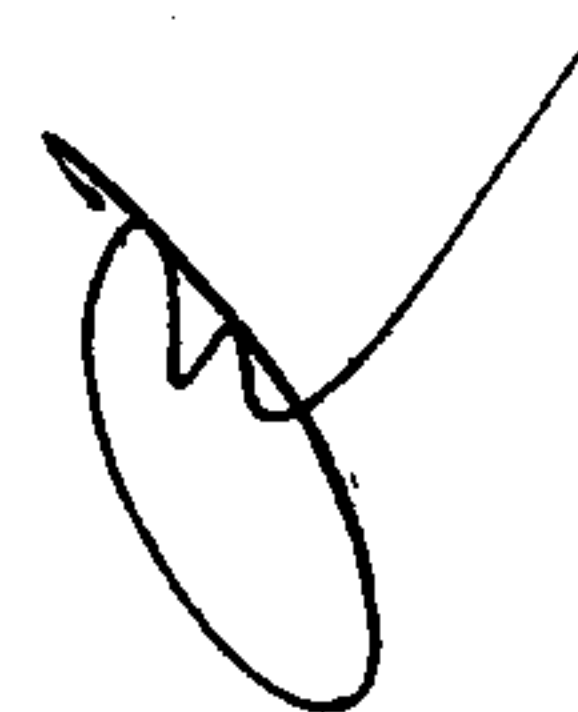
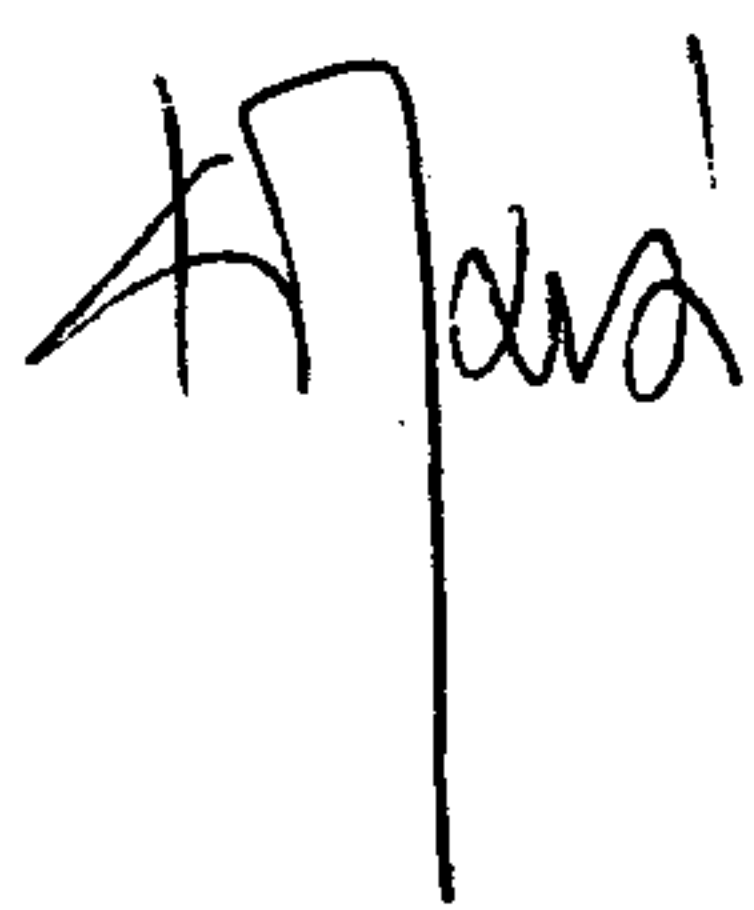
Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της ΠΚ 367 παρ. 2, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφημήσεως των άρθρων 363-362 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδηλώσεως, ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου με αμφισβήτηση της ηθικής, επαγγελματικής, ή κοινωνικής αξίας, ή περιφρόνηση αυτού. Η προβολή δε από τον προσβληθέντα περίπτωσης από την ΠΚ 367 παρ. 2 αποτελεί αντένσταση κατά της εκ της ΠΚ 367 παρ.1 ενστάσεως. Τέτοιο ενδιαφέρον που πηγάζει από την ελευθερία και την κοινωνική αποστολή του τύπου και των μέσων ενημέρωσης γενικότερα, έχουν και τα πρόσωπα που αμέσως συνδέονται με τη λειτουργία αυτών για τη δημοσίευση ειδήσεων και καταχώρηση γεγονότων, καθώς και σχολίων σχετικά με τη συμπεριφορά προσώπων ή γεγονότα που ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο. Έτσι είναι επιτρεπτά δημοσιεύματα ή η παρουσίαση γεγονότων για την πληροφόρηση, ενημέρωση ή κατατόπιση του κοινού, συνοδευόμενη και με όξεία ακόμη κριτική και δυσμενείς χαρακτηρισμούς

των προσώπων στα οποία αναφέρονται. Εξ άλλου, κατά την παρ.1 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981 περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων που εφαρμόζονται αναλόγως και επί προσβολών, της προσωπικότητας, που συντελούνται στο διαδίκτυο (internet) μέσω ηλεκτρονικών ιστοσελίδων (sites), που λειτουργούν ως Διεθνές μέσο μετακίνησης πληροφοριών (ΕΑ 8962/2006 ΕλλΔικ/νη 2007 1515-1516) "ο ιδιοκτήτης παντός εντύπου υποχρεούται εις πλήρη αποζημίωσιν δια την παράνομον περιουσιακήν ζημίαν ως και εις χρηματικήν ικανοποίησιν δια την ηθική βλάβη, οι οποία υπαιτίως προξενήθησαν δια δημοσιεύματος, θίγοντος την τιμή και την υπόληψη παντός ατόμου, έστω και αν η κατά το άρθρο 914 του ΑΚ υπαιτιότητα, η κατά το άρθρο 919 του ΑΚ πρόθεσης και η κατά το άρθρο 920 ΑΚ γνώσις ή υπαίτιος άγνοια συντρέχει εις τον συντάκτην του δημοσιεύματος ή εάν ούτος είναι άγνωστος, εις τον εκδότην ή τον Διευθυντή συντάξεως εντύπου». Περαιτέρω, από τις προεκτεθείσες διατάξεις των άρθρων 57 και 59 ΑΚ σαφώς προκύπτει ότι η προσβολή της προσωπικότητας δημιουργείται με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη τρίτου, με την οποία διαταράσσεται η κατάσταση που υπάρχει σε μία ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής. Τα έννομα αγαθά που περικλείονται στο δικαίωμα της

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

προσωπικότητας (η τιμή, η ιδιωτική ζωή, η εικόνα κ.α.) δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα αλλά επιμέρους εκδηλώσεις, εκφάνσεις ή πλευρές του ενιαίου δικαιώματος επί της ίδιας προσωπικότητας, έτσι ώστε η προσβολή οποιασδήποτε εκφάνσεως της προσωπικότητας να σημαίνει και προσβολή της συνολικής έννοιας «προσωπικότητας». Η εικόνα του ανθρώπου ανήκει όχι στο κοινό, αλλά μόνο σε εκείνον που παριστάνει και γι' αυτό η από άλλον αποτύπωση, με φωτογράφιση ή άλλον τρόπο, ή η προβολή αυτής δημοσίως, χωρίς τη συναίνεση του εικονιζόμενου, αποτελεί καθεαυτή, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή του δικαιώματος επί της ίδιας εικόνας και δεν απαιτείται να προσβάλλεται συγχρόνως και άλλο αγαθό της προσωπικότητάς του, όπως η τιμή ή η υπόληψή του. Αν συμβεί και το εικονιζόμενο πρόσωπο εμφανίζεται υπό συνθήκες που μειώνουν την υπόληψή του και δημιουργούν εσφαλμένες εντυπώσεις και αρνητικό κλίμα σε βάρος του, τότε προσβάλλονται περισσότερες εκφάνσεις της προσωπικότητας του (εικόνα, υπόληψη) και η προσβολή είναι σημαντικότερη. Αν η προβολή της εικόνας γίνεται από πρόσωπο που άμεσα συνδέεται με τη λειτουργία του τύπου, γίνεται δε κατ' αυτή τη λειτουργία η οποία κατά το Σύνταγμα (πρθ 14 παρ.1)

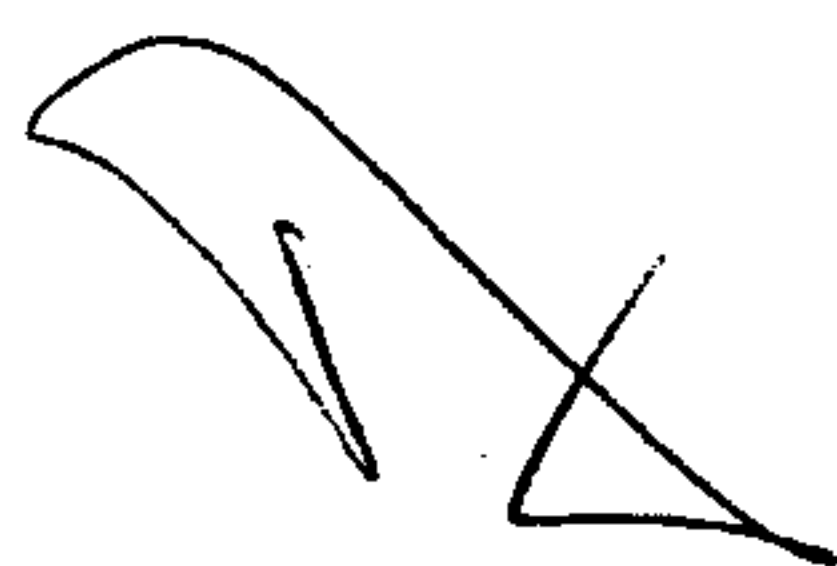
είναι ελεύθερη, εφόσον ο απεικονιζόμενος δεν αποτελεί πρόσωπο που ενδιαφέρει το κοινωνικό σύνολο, το παράνομο της προσβολής αίρεται με τη συναίνεση ή έγκριση του εικονιζόμενου ή εφόσον συντρέχουν λόγοι που θεμελιώνονται στην ανάγκη προστασίας δικαιολογημένου συμφέροντος (ΑΠ 543/2009, ΑΠ 195/2007 ΝΟΜΟΣ). Στα πρόσωπα που ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο και επομένως είναι επιτρεπτή η προβολή της εικόνας τους, περιλαμβάνονται αυτά που ανήκουν στη σύγχρονη επικαιρότητα, είτε υπό απόλυτη έννοια (π.χ. πολιτικοί, καλλιτέχνες αθλητές κλπ), είτε υπό σχετική έννοια (πχ δράσεις σοβαρών εγκληματικών πράξεων, βλ. ΕΑ 5783/97 Ελλ. Δικ/νη 39. 667, ΕΑ 8661/2000 ΝΟΜΟΣ). Τέλος όταν η ηθική βλάβη – προσβολή έχει επέλθει με πράξεις που ενόψει των περιστάσεων εμφανίζουν ενότητα και συνιστούν λογικά ένα «ενιαίο βιοτικό συμβάν», όπως συμβαίνει όταν η προσβολή έγινε με περισσότερες μεταδόσεις ή εκπομπές, οφείλεται χρηματική ικανοποίηση, συγκεντρωμένη σε μία παροχή (ενιαίο χρηματικό ποσό), ως εκ της ταυτότητας του σκοπού, συνιστάμενου στην ικανοποίηση του προσβληθέντος για την ενιαία βλάβη που υπέστη, ήτοι στην ικανοποίηση ενός και του αυτού συμφέροντος (βλ. ΑΠ 518/2008, ΑΠ 14/2007 ΝΟΜΟΣ). Ο καθορισμός δε με το άρθρο 4 παρ.10 του Ν. 2328/1995 ελαχίστου ποσού χρηματικής ικανοποίησης αφορά τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

εμβελείας (100.000.000 δρχ.), σκοπό δε έχει να διασφαλίσει μια ελάχιστη προστασία των πολιτών από ιδιαίτερα έντονες, λόγω της μεγάλης δημοσιότητας προσβολής της τιμής και της υπόληψής τους και είναι σύμφωνη με το άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος επιταγή για τον σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου, αποτελεί δε άσκηση της παρεχόμενης από το άρθρο 26 § 1 του Συντάγματος εξουσίας στον νομοθέτη την άσκηση της δικαιοδοτικής του λειτουργίας, να ερευνά, αν στην συγκεκριμένη περίπτωση, με την επιδίκαση του άνω ελαχίστου ορίου χρηματικής ικανοποιήσεως, παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της αναλογικότητας μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέτρου και του επιδιωκόμενου σκοπού και σε περίπτωση παραβιάσεως λόγω των ειδικών συνθηκών (είδος, βαρύτητα προσβολής, έκταση δημοσιότητα, βαθμό πταίσματος και κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως των μερών), να μη εφαρμόσει την διάταξη αυτή για το ελάχιστο όριο σύμφωνα με το άρθρο 25 § 1 εδ 2 του Συντάγματος (βλ. σχετ. ΑΠ 1337/08, ΑΠ 195/07, ΑΠ 1183/2006 δημ. ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση από τις ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, που περιέχονται στα νομίμως προσκομιζόμενα με επίκληση πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του Πρωτοβαθμίου

Δικαστηρίου (5476/2008), την υπ' αριθμ. 13.385/17-5-2010 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα του εκκαλούντα – εναγομένου, που το πρώτον επικαλείται και προσκομίζει παραδεκτά αυτός στο παρόν Δικαστήριο, αφού λήφθηκε ύστερα από προηγούμενη κλήτευση του εφεσιβλήτου – ενάγοντος (βλ. σχετ. υπ' αριθμ. 422Γ/ 12-5-2010 έκθεση επιδόσεως του δικ. επιμελητή Αθηνών Γεωργ. Φωτόπουλου, που επικαλείται και προσκομίζει ο εκκαλών)., καθώς και απ' όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται με τις προτάσεις τους ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και προσκομίζουν αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι ιδιοκτήτης σχολής καράτε στην Αθήνα με την ονομασία «BUDOKAN» και υπήρξε ένας εκ των ιδρυτών της αθλητικής ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε (ΠΟΠΚ), η οποία αναγνωρίστηκε με την υπ' αριθμ. 386/1995 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκε τριτανακοπή, η οποία απορρίφθηκε αμετάκλητα δυνάμει της υπ' αριθμ. 110/2003 απόφασης του Αρείου Πάγου. Πρόεδρος της παραπάνω ομοσπονδίας από το 1995 ως το 2001 ήταν ο ενάγων, γραμματέας δε αυτής ο εναγόμενος, ενώ από το 2002 ως το 2004 Πρόεδρος της ανέλαβε ο εναγόμενος. Πέραν του χρόνου αυτού και για αρκετό χρονικό διάστημα αυτή (ομοσπονδία) εστερείτο διοίκησης. Με την υπ' αριθμ. 3121/21-5-2007 απόφαση του Μονομελούς

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

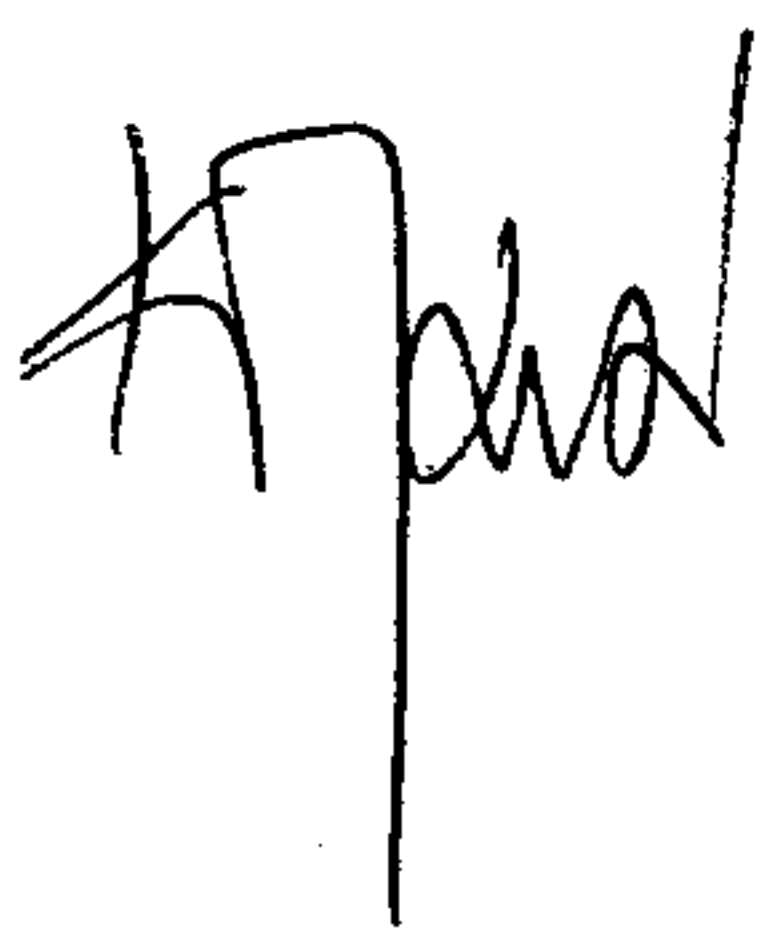
Πρωτοδικείου Αθηνών (τμήμα εκουσίας δικαιοδοσίας), όμως διορίστηκε προσωρινή διοίκηση αυτής με πρόεδρο τον εναγόμενο ενώ τωρινός πρόεδρος του ΔΣ είναι ο εναγόμενος (βλ. σχετ. υπ' αριθμ. 10/20-9-2008 πρακτικό συνεδρίας του ΔΣ της ΠΟΠΚ), κατόπιν αρχαιρεσιών. Η ΠΟΠΚ είναι μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε (Internasional Tsaolitiona). Καράτε Federation ITKF). Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο ενάγων είναι μοναδικός εταίρος της εταιρείας με την επωνυμία «Δ-Κ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», στην οποία, έχει χορηγηθεί, το αποκλειστικό δικαίωμα της εκτύπωσης, έκδοσης και πώλησης μίας Ελληνικής έκδοσης τριών βιβλίων του αμερικανού συγγραφέα Barry Sears, τα οποία φέρουν τίτλους «ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΖΩΝΗ», «ΚΑΤΑΚΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΖΩΝΗ» και «η ΟΜΕΓΑ 3RX ΖΩΝΗ». Τα άνω περιστατικά δεν αμφισβητούνται, προκύπτουν δε και από τα σχετικά προσκομιζόμενα έγγραφα και τις καταθέσεις των μαρτύρων.

Εξ άλλου αποδείχτηκε ότι ο εναγόμενος είναι κάτοχος των ιστοσελίδων WWW. Karate. Gr και WWW. Cybergym.gr. Ειδικότερα σ' αυτές μεταξύ άλλων δημοσίευσε τα εξής, για τα οποία παραπονείται ο

το
 Διαγράφονται
 (1) μία [σημ] και
 τίθεται:
 Traditional
 [Signature]
 [Signature]

εκκαλών – εναγόμενος με την κρινόμενη έφεσή του: α)
Στις 4/10/2005 στην ιστοσελίδα του WWW. Karate. Gr
σε σχετικό άρθρο του με τίτλο «Δέκα χρόνια απάτες του
Παναγιώτη Δρακόπουλου» αναφέρει: Μήπως τα
διπλώματα του Παναγιώτη Δρακόπουλου [.....] είναι
άκυρα !!! [.....] ΑΚΥΡΑ !!! ΜΑΪΜΟΥ !!! Για τα
σκουπίδια !!! Προϊόντα πλαστογραφιών του
Δρακόπουλου ??? Αν κάτι τέτοιο ισχύει τότε ο
Παναγιώτης Δρακόπουλος [...] αποδεικνύ[εται]
ΑΠΑΤΕΩΝ[ΑΣ] ΟΛΚΗΣ διότι εξαπατ[ά] την ΙΤΚF, των
ΠΟΠΚ, αλλά και όλους τους μαθητές το[υ], ότι "από το
1995 μέχρι σήμερα [.....] οι εξετάσεις είναι άκυρες τα
νταν που δόθηκαν κατ' αυτές είναι άχρηστα και τα
αντίστοιχα διπλώματα για τα σκουπίδια», ότι "....ο
Δρακόπουλος και εξετάσεις έκαν[ε] και διπλώματα
έδωσ[ε] με το όνομα της ΠΟΠΚ επάνω στην πλαστή
σφραγίδα πάτησε [ε] στα διπλώματα ... εξαπατώντας
όλους ανεξαρτήτως τους μαθητές.....» ότι τα διπλώματα
«τα δικά του είναι [.....] ΑΚΥΡΑ !!!» ότι "ο
Δρακόπουλος έχει σήμερα μόνο πέμπτο (και όχι
έβδομο) νταν.....». Επίσης ο εναγόμενος στις 13/1/2006
δημοσίευσε στην ιστοσελίδα του WWW. Karate. Gr
άρθρο του με τίτλο «Ανάλυση της εκτεταμένης απάτης
του Παναγιώτη Δρακόπουλου και για το ΣΔΟΕ», στο
οποίο αναφέρει μεταξύ άλλων, τα εξής: «Αποδεικνύεται
περίτρανα, λοιπόν ότι ο Παναγιώτης Δρακόπουλος
είναι.... Καραμπινάτη «κότα του καράτε», όπου, για

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

όσους δεν το γνωρίζουν έτσι αυτοχαρακτηρίζονται από τις πράξεις τους όλοι οι απατεώνες οι οποίοι επιδιώκουν με απάτες και άλλα, πλάγια μέσα να αποκτούν νταν – μαϊμού με σκοπό να εξαπατούν τους μαθητές τους και κατ' επέκταση όλο τον κόσμο του καράτε!». Επίσης στις 17/6/2006 δημοσίευσε στην ιστοσελίδα του WWW. Karate. Gr, άρθρο με τίτλο «Ανοιχτή επιστολή προς όλους τους Καρατέκα του Παραδοσιακού Καράτε της ΠΟΠΚ» στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρει τα εξής: «Σχετικά με τους αγώνες εσωτερικού ή εξωτερικού της ΠΟΠΚ, όπου βλέπατε χορηγό την Siemens ή άλλον, τα ποσά χορηγίας πήγαν στις τσέπες του Δρακόπουλου και όχι στο ταμείο της ΠΟΠΚ ! [...] ο Δρακόπουλος είχε τυπώσει μόνος του διπλώματα με το όνομα της ΠΟΠΚ τα υπέγραφε και «πάταγε» και μια πλαστή σφραγίδα της ΠΟΠΚ, που είχε παραχαράξει, διότι η γνήσια βρίσκεται από το 1995 στα χέρια μου ! πούλαγε και Πουλάει πλαστά και άκυρα διπλώματα»

— Σχετικά μ' αυτά πρέπει να λεχθούν τα εξής: Από τα προσκομιζόμενα με επίκληση από 26/2/2002 δύο έγγραφα της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε (Internasional Traditional Karate Federation ΙΤΚΓ)., τα οποία φέρουν την υπογραφή του Προέδρου της Hidetaka Nishijima προκύπτει ότι αφενός όλες οι

προτάσεις για πιστοποίηση Dan παραδοσιακού καράτε στην Ελλάδα πρέπει να προωθούνται στη διεθνή έδρα της ΙΤΚΦ μέσω του ενάγοντος "τεχνικού υπευθύνου της ΠΟΠΚ", και αφετέρου η ΠΟΠΚ (Greek Traditional Karate Federation) και ο ενάγων είναι οι μόνοι εξουσιοδοτημένοι και αναγνωρισμένοι να είναι τεχνικά υπεύθυνοι για όλες τις δραστηριότητες καράτε στην Ελλάδα.

Σύμφωνα περαιτέρω με το από 4/12/2007 νεότερο έγγραφο της ΙΤΚΦ, που ήδη προσκομίζεται με επίσημη μετάφραση στην Ελληνική, προκύπτει ότι ο αυτός πιο πάνω Πρόεδρος Ομοσπονδίας ΙΤΚΦ δηλώνει ότι όσον αφορά την ορθή διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει κάποιος που ενδιαφέρεται ν' αποκτήσει πιστοποίηση dan παραδοσιακού καράτε αυτής (ΙΤΚΦ) θα απευθυνθεί, αφού περάσει τις εξετάσεις που θα δώσει σε πιστοποιημένο εξεταστέ της (ΙΤΚΦ), στην ομοσπονδία, μέλος της (ΙΤΚΦ) της χώρας του, προκειμένου να υποβάλει αίτηση για το σχετικό δίπλωμα. Επομένως η διαδικασία για λήψη διπλώματος dan περιλαμβάνει, επιτυχία στις εξετάσεις από πιστοποιημένο εξεταστή, αίτηση για χορήγηση διπλώματος από την τοπική ομοσπονδία, που να είναι μέλος της ΙΤΚΦ. Εν προκειμένω η ΠΟΠΚ και που είναι η μόνη αρμόδια για την διενέργεια εξετάσεων και παροχής πιστοποίησης στην Ελλάδα, εκπροσωπούμενη μάλιστα από τον εκάστοτε πρόεδρο αυτής, ενώ δεν προέκυψε από κάποιο

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

αποδεικτικό μέσο ότι σχετικά διπλώματα χορηγούνται μόνο ύστερα από σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, της άνω Ελληνικής Ομοσπονδίας, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο εκκαλών. Το αντίθετο δεν προκύπτει με κανένα τρόπο από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη απ' αυτόν επιστολή της ΠΟΠΚ προς τον εφεσίβλητο από 2/7/07. Απ' αυτά συνάγεται μόνο ότι ο τελευταίος εκλήθη από την ομοσπονδία αυτή, ώστε να ελεγχθούν τα διπλώματα που εξέδωσε αυτός υπό το όνομά της ως πρόεδρος της ως το 2001. Στο ίδιο ως άνω έγγραφο αναφέρεται ότι, για την Ελλάδα, μέλος της ΙΤΚF είναι η ΠΟΠΚ, της οποίας τότε πρόεδρος ήταν ο εναγόμενος. Από τα άνω έγγραφα προκύπτει ότι η ΠΟΠΚ είναι η μόνη εξουσιοδοτημένη από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε, για τη διαδικασία απονομής της «πιστοποίησης dan» στην Ελλάδα. Ο ενάγων, που ήταν παλαιότερα πρόεδρος της ΠΟΠΚ τουλάχιστον ως το 2001 νομίμως διενεργούσε εξετάσεις και παρείχε πιστοποίηση για την απόκτηση dan παραδοσιακού καράτε. Επομένως ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι τα διπλώματα που χορηγούσε ο ενάγων από το έτος 1995 αποτελούν προϊόν πλαστογραφίας, «με πλαστή σφραγίδα που πάτησε στα διπλώματα», την οποία ο ίδιος «παραχάραξε», «εξαπατώντας έτσι τους

μαθητές του», είναι ψευδής, καθόσον, όπως προεκτέθηκε ο ενάγων το 1995 ήταν πρόεδρος της ΠΟΠΚ, ενώ δεν αποδείχθηκε από κάποιο αποδεικτικό μέσο ότι η σφραγίδα της ΠΟΠΚ που έθεσε ο ενάγων στα διπλώματα ήταν πλαστή. Επίσης ενόψει αυτών και ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι το 6^ο και 7^ο dan που κατέχει ο ενάγων είναι πλαστά δεν είναι αληθής. Περί αυτού με σαφήνεια κατέθεσε ο μάρτυρας του ενάγοντα που είναι συναθλητής του και συνιδρυτής της ΠΟΠΚ στην Ελλάδα, ο οποίος κατέθεσε ότι ο ενάγων νομίμως κατέχει το 7^ο dan. Η άνω κατάθεση του μάρτυρα του (ενάγοντα) ενισχύεται από τα δύο διπλώματα που προσκομίζει αυτός με επίκληση από 25/9/1997 και 21/7/2003 για την κτήση του 6^{ου} και 7^{ου} dan, που δεν προέκυψε ότι είναι πλαστά, (και δη της ΙΤΚΦ με υπογραφή του Hidetaka και Nishiyama). Ο ισχυρισμός επομένως αυτός του εναγομένου αποδεικνύεται ψευδής. Ψευδής τέλος αποδεικνύεται και ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι ο ενάγων καταχράστηκε με οποιοδήποτε τρόπο χρήματα από τις χορηγίες της SIEMENS, γεγονός το οποίο αφήνει να εννοηθεί σαφώς ισχυριζόμενος στις άνω δημοσιεύσεις ότι «οι χορηγίες της SIEMENS προς την ΠΟΠΚ ήταν θέμα μεταξύ των κ.κ. Δρακόπουλου και Χριστοφοράκου και υπόλογοι είναι και οι δύο. Για να μη λογοδοτήσει ο κ. Δρακόπουλος για τις πράξεις του αυτές μας κατέστρεψε την ομοσπονδία», αλλά και ευθέως ισχυρίστηκε στην προαναφερθείσα από

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

17/6/2006 δημοσίευση. Σαφής περί του αντιθέτου ήταν ο μάρτυρας του ενάγοντα η δε κατάθεσή του δεν αντικρούστηκε από την κατάθεση του μάρτυρα του εναγομένου, ο οποίος δήλωσε άγνοια για το γεγονός αυτό. Περαιτέρω από τα αυτά πιο πάνω αποδεικτικά μέσα προέκυψε ότι ο εναγόμενος γνώριζε την αλήθεια των ανωτέρω ισχυρισμών του, τους οποίους διέδωσε, όπως προεκτέθηκε ανωτέρω από τις ιστοσελίδες του. Προέβη δε στις άνω πράξεις με σκοπό να πλήξει την προσωπική και επαγγελματική τιμή και υπόληψη του ενάγοντα.

Στην προκειμένη δε περίπτωση δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 367 § 1 του ΠΚ και η σχετική εξ αυτού ένσταση του εναγομένου για ύπαρξη δικαιολογημένου ενδιαφέροντος στην δημοσίευση των άνω άρθρων, που παραδεκτά υποβλήθηκε, πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμη, γιατί ως προς τους άνω αναληθείς ισχυρισμούς τελέστηκε, σύμφωνα με τα' αναπτυχθέντα ανωτέρω συκοφαντική δυσφήμιση αρθρ. 367 § 2 περ. α' ΠΚ).

Έτσι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που έκρινε όμοια με τ' ανωτέρω, δεν έσφαλε και απορριπτέος ως αβάσιμος είναι και ο δεύτερος λόγος της έφεσης, στο σύνολό του.

Από τα αυτά πιο πάνω αποδεικτικά μέσα

αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος δημοσίευσε στις άνω ιστοσελίδες του μαζί με τα ένδικα άρθρα και τη φωτογραφία του ενάγοντα, γεγονός που δεν αμφισβητείται, συναγομένης εξ αυτού ομολογίας (αρθρ. 261 ΚΠολΔ). Η δημοσίευση αυτή έγινε χωρίς την προηγούμενη άδεια ή συναίνεση του ίδιου (ενάγοντα) και επομένως μη νόμιμα έλαβε χώρα, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν και στη μείζονα σκέψη. Προκλήθηκε έτσι με την δημοσίευση αυτή προσβολή της προσωπικότητάς του ως ατόμου και ως επαγγελματία, ενώ είναι ανεξάρτητο το γεγονός ότι το πρόσωπό του είναι γνωστό στο κοινό με δημοσιεύσεις της φωτογραφίας του προσωπικά από τον ίδιο, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο εναγόμενος. Συγχρόνως η προσβολή αυτή ήταν και υπαίτια, αφού ο εναγόμενος επιδίωξε την προσβολή αυτή, συνοδευόμενη με τα ένδικα κείμενα. Έτσι αφού το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε όμοια με τ' ανωτέρω δεν έσφαλε και πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος και ο τρίτος λόγος έφεσης.

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

Τέλος αποδείχθηκε ότι ο ενάγων από την άνω υπαίτια και παράνομη προσβολή της τιμής της υπόληψής του και της εν γένει προσωπικότητάς του ως ατόμου οικογενειάρχη και επαγγελματία από τους ανωτέρω ψευδείς ισχυρισμούς που διέδωσε ο εναγόμενος και την δημοσίευση της φωτογραφίας του, χωρίς την έγκρισή του, τους οποίους διάβασε ευρύς αριθμός ανθρώπων, δεδομένου ότι οι ιστοσελίδες αυτές

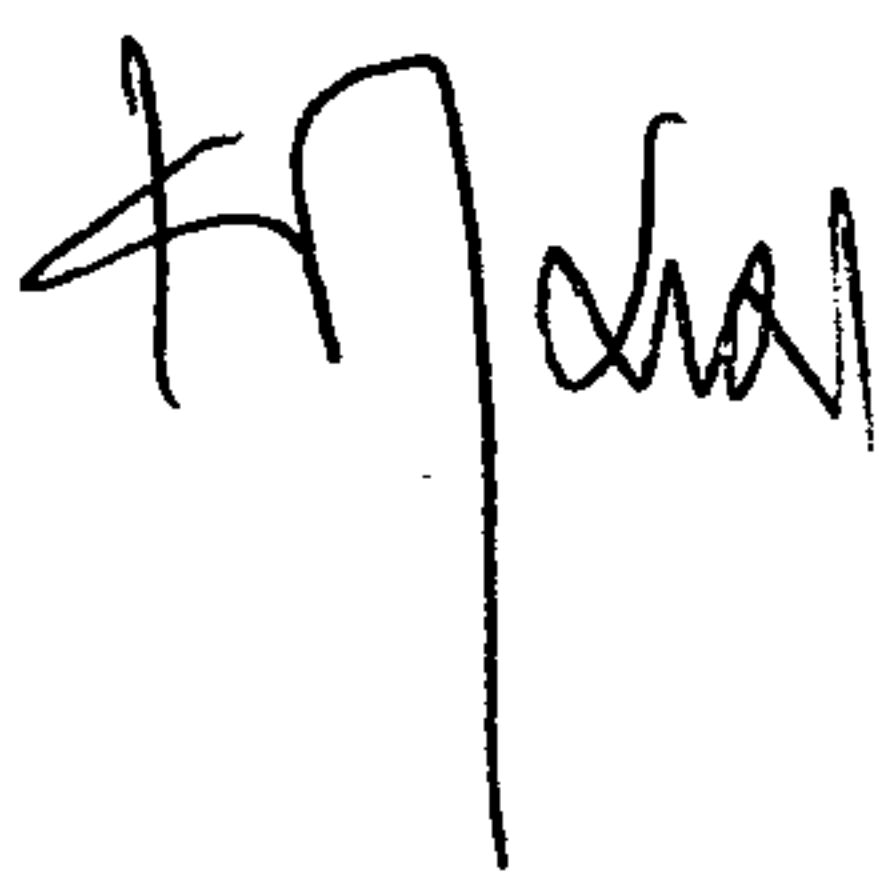

έχουν μεγάλη επισκεψιμότητα από διάφορα άτομα και ιδίως αθλητές και αθλούμενους στο καράτε, αλλά έγινε γνωστή και στο άμεσο κοινωνικό και οικογενειακό περιβάλλον του ενάγοντα, υπέστη ηθική βλάβη. Η προκληθείσα σ' αυτόν (ενάγοντα) ηθική βλάβη – προσβολή της προσωπικότητάς του, επήλθε με την ποιο πάνω παράνομη και υπαίτια προβολή της φωτογραφίας του και την δημοσίευση των ένδικων άρθρων στις ιστοσελίδες του εναγομένου που έγιναν από τον τελευταίο. Οι πράξεις αυτές εμφανίζουν ενότητα και αποτελούν «ενιαίο βιοτικό συμβάν», εφόσον αφορούν τα ίδια σε βάρος του ενάγοντα περιστατικά που έχουν όμοιο περιεχόμενο. Επομένως η εξ αυτών προκύπτουσα βλάβη της προσωπικότητάς του είναι ενιαία και οφείλεται γι' αυτές ενιαία παροχή (χρηματική ικανοποίηση). Εν όψει δε του είδους και της βαρύτητας της προσβολής, της έκτασης της δημοσιότητας, του βαθμού υπαιτιότητας του εναγομένου, της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων, της κοινωνικής θέσης αυτών, καθώς και της αρχής της αναλογικότητας, σύμφωνα και με τα εκτεθέντα στην μείζονα σκέψη, μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέτρου και του επιδιωκόμενου σκοπού, αφού το αιτούμενο, αλλά και προβλεπόμενο ελάχιστο ποσό του άρθρου 4 παρ.10 Ν. 2328/1995, που

εφαρμόζεται αναλογικά όσον αφορά τον εναγόμενο, ως κάτοχο των επίδικων ιστοσελίδων, κρίνεται εν προκειμένω υπερβολικό, το Δικαστήριο κρίνει ότι το ανάλογο ποσό για την εύλογη χρηματική ικανοποίηση του ενάγοντα, ανέρχεται στο ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων ΕΥΡΩ (βλ. και ΑΠ 698/2007 ΝοΒ 2007. 1559). Έτσι, αφού η εκκαλουμένη απόφαση έκρινε όμοια με τ' ανωτέρω, δεν έσφαλε και ο σχετικός τέταρτος λόγος της έφεσης είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Τέλος ορθά με την εκκαλουμένη απόφαση επιδικάστηκε στον ενάγοντα, σε βάρος του εναγομένου, μέρος της δικαστικής δαπάνης του πρώτου, από 1150 ΕΥΡΩ, αφού έχασε την πρωτόδικη δίκη, κατ' άρθρο 178 ΚΠολΔ, και μάλιστα μειωμένη, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας αυτών ως προς το ύψος της οποίας δεν παραπονείται σαφώς ο εκκαλών. Επομένως απορριπτέος ως αβάσιμος κρίνεται και ο τελευταίος (πέμπτος) λόγος της έφεσης.

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

Κατόπιν αυτών η έφεση πρέπει ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη στο σύνολό της. Η δικαστική δαπάνη για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας βαρύνει τον εκκαλούντα που έχασε την δίκη (αρθρ. 176, 183 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και απορρίπτει ουσία την έφεση

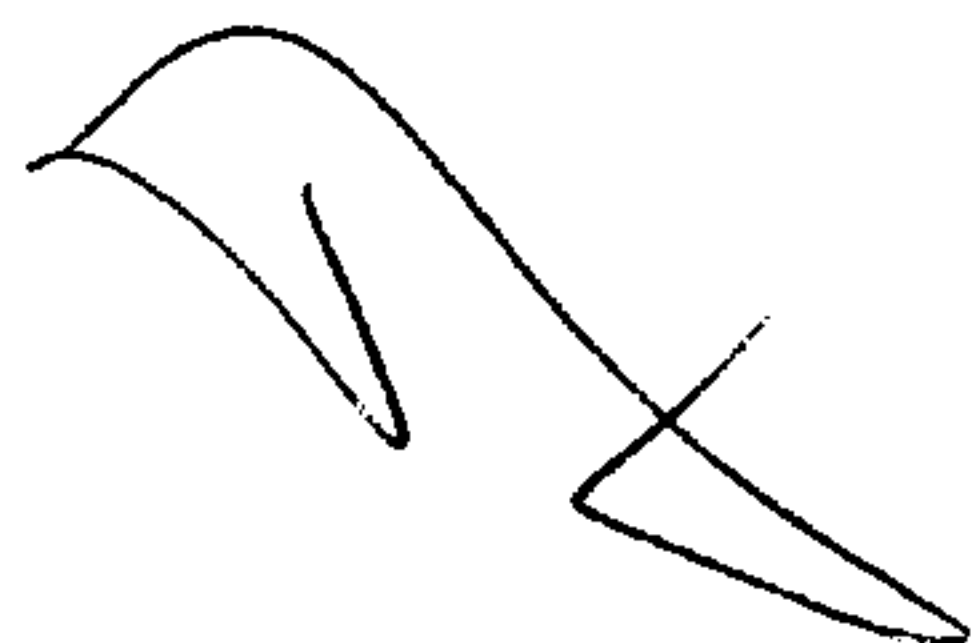
κατά της οριστικής με αριθμό 5476/2008 απόφασης του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Επιβάλλει σε βάρος του εκκαλούντα την δικαστική
δαπάνη του εφεσίβλητου, που για τον παρόντα βαθμό
δικαιοδοσίας, ορίζει σε εξακόσια (600) ΕΥΡΩ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 11 Ιανουαρίου
2011 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του στις 18 Ιανουαρίου 2011, χωρίς να παρίστανται οι
διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

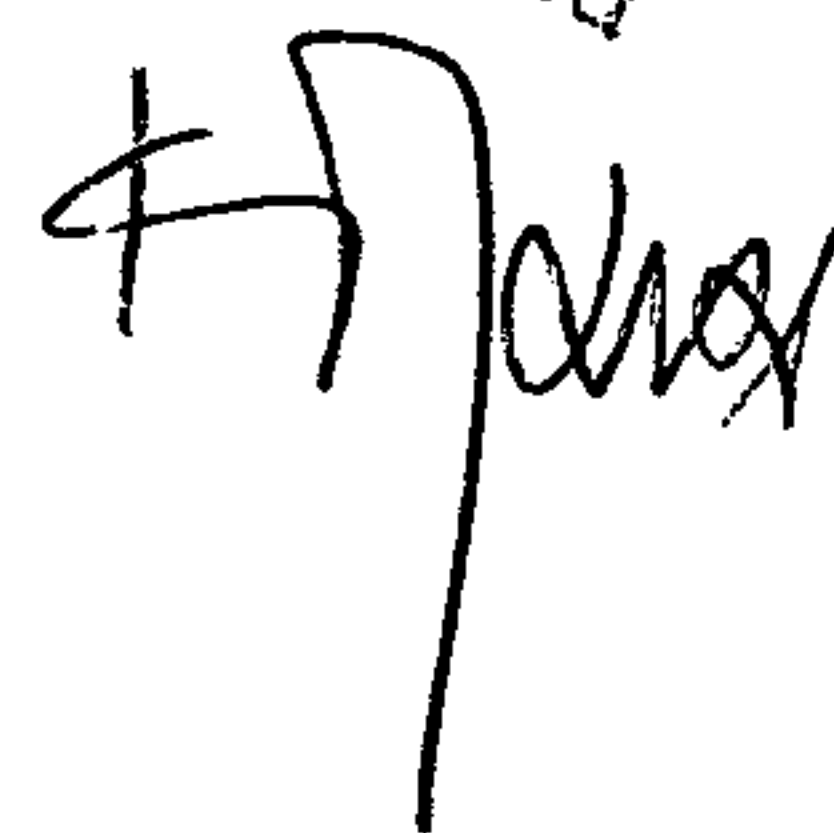
Ακριβές αντίγραφο
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα

Ο Γραμματέας

19 ΜΑΙ. 2011

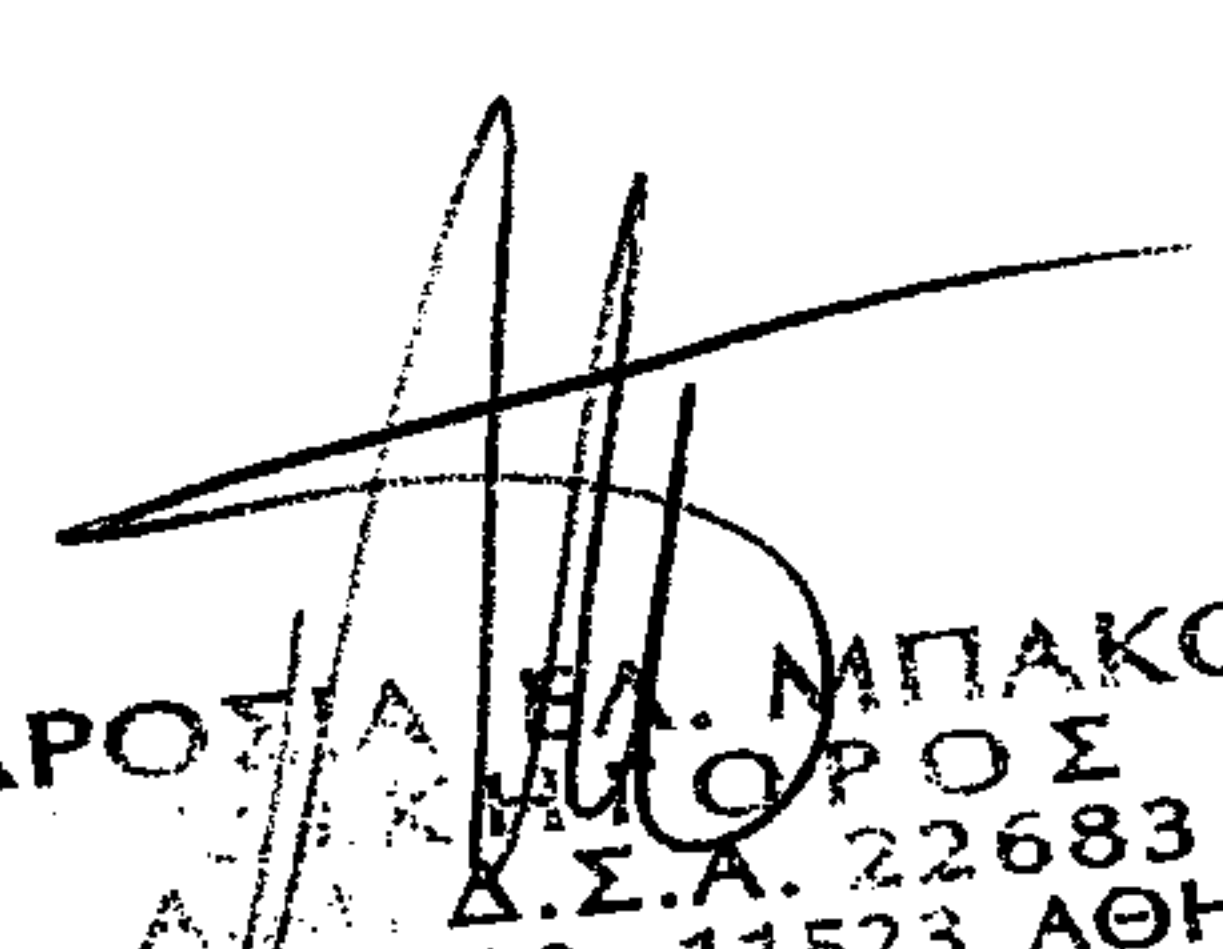
ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΝΗΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

Αξιότιμος Διευθυντή Εργασίας Υπουργείου.
να επιδώσει νόμιμα στη Γραμματεία της
των Εθνικών Πρωτοβάθμιας, και να ζητήσει
Ανακοίνωση, για να αποδοθεί Νομογράφος Γραμματείας
αρ. 50, προς γνώση 4' για να εγγραφεί
οι νόμιμοι βιβλιόκοποι

Αθήνα, 17-5-11
Η υπεύθυνη Διευκρίνιση

ΔΡΟΣΙΑ ΕΛ. ΜΠΑΚΟΥ
Δ.Σ.Α. 22683
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ 30 - 11523 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 6427192 - ΦΑΞ: 210 6422737
Γ.Σ.Α. 106681350 - ΔΟΥ: ΚΑ' ΑΘΗΝΩΝ